

Fragmenta in epistulam ii ad Corinthios

196 2 Kor 1,3 Συνετὸν τὸ ἀπ' εὐχαριστίας καὶ μὴ διηγηματικῶς ἄρξασθαι τῶν συμβεβηκότων αὐτῶ, ὥστε μὴ δοκεῖν μέγала φρονεῖν ἐπ' αὐτοῖς· καὶ οὐδὲ ἀπὸ τῆς θλίψεως ἤρξατο ἀλλ' ἀπὸ τῆς παρακλήσεως, ὥστε φαίνεσθαι τὸ μὲν προκείμενον αὐτῶ τὴν ὑπὲρ τῆς παρακλήσεως εὐχαριστίαν, ὑπὸ δὲ τῆς ἀκολουθίας τοῦ λόγου δοκεῖν εἰς τὸν περὶ τῶν θλίψεων ἐξενηνέχθαι λόγον. Εὐλογητὸς ὁ θεός· ἐνταῦθα ὑποστικτέον, ἵνα ἢ κατ' ἔλλειψιν νοεῖται γὰρ τὸ ἡμῶν ἀντὶ τοῦ εὐλογητὸς ὁ θεὸς ἡμῶν. 2 Kor 1,4 Ὁ λόγος ψιλός ἐστι τὸ τῆς ἡμετέρας παρακλήσεως ἀλλ' ἔργον προειληφώς· πειραθέντες γὰρ τῆς παρὰ τοῦ θεοῦ παρακλήσεως μεμαθήκαμεν ἀφ' ὧν πεπόνθαμεν παρακαλεῖν. 2 Kor 1,6 Ἀντὶ τοῦ ἀληθῆ περὶ ὑμῶν ἐλπίζοντες πάσχειν αἰρούμεθα. 197 2 Kor 1,12 Τοῦτο εἶπεν, ἐπειδὴ διέβαλλον αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς λέγοντες ὅτι καὶ αὐτὸς φυλάττει τὸν νόμον, εἰ καὶ ὑμῖν ὡς ἀπ' ἐθνῶν οὓσιν ἑτέρως διαλέγεται. 2 Kor 1,15 Ἐντρεπτικώτατον τὸ καὶ ταύτη, ὡς οὐχ ὁμοίως ἔτι θαρρεῖν δυνάμενος τῶ μεταβεβλήσθαι αὐτούς, καὶ οὐχ ὁμοίους εἶναι περὶ αὐτόν. ἐκ τῶν λεγομένων δὲ δῆλον, ὡς πολλὴν περὶ αὐτούς ἔσωζε τὴν διάθεσιν. 2 Kor 1, Ἔστι, φησί, τὸ ἀμὴν φωνὴ συγκαταθέσεως ἐπ' εὐχαριστίας τῆς εἰς τὸν θεὸν γινομένης, ὡς ἐν τῇ προτέρᾳ αὐτὸς φησιν· ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου πῶς ἐρεῖ τὸ ἀμὴν ἐπὶ τῇ σῆ εὐχαριστίᾳ; 2 Kor 1,24 Κατὰ τὴν συνθήκην λείπει τὸ μὲν, ἵνα ἢ τῇ μὲν γὰρ πίστει ἐστήκατε. λέγει δὲ τοῦτο· τῆς μὲν πίστεως ἕνεκεν οὐδαμῶς ὑμῖν ἐπιμέφομαιτὴν γὰρ ταύτης ὑγείαν περικεῖσθε ἕτερα δὲ τινα παρ' ὑμῶν πλημμελεῖται, ἅτινα διορθώσεως τινος δεῖται.

2 Kor 2,13 Ἄνεσιν τοῦ πνεύματος καλεῖ τὸ δυνηθῆναί τι γενέσθαι κατάλληλον τῆς τοῦ πνεύματος δόσεως, ταῦτα δὲ ἦν ἡ ἑτέρων ὠφέλεια· οὐδὲ γὰρ ἔνεστιν ὑπολαβεῖν ὅτι Παῦλος ἀνθρωπίνης ἕνεκεν θλίψεως τὸ διδάσκειν ὑπερέθετο εὐρηκῶς τοὺς τὸ εὐαγγελικὸν κήρυγμα παραδέξασθαι δυναμένους.

2 Kor 3,7–11 Οὐκ εἶπεν ἡ διακονία τοῦ νόμου, ἐπειδὴ εἶχεν ἀξιοπιστίαν τινα καθ' αὐτὴν ἢ τοῦ νόμου προσηγορία, ἀλλ' ἢ τοῦ θανάτου ἀπὸ τοῦ ἀποτελέσματος αὐτὸ μᾶλλον εἰρηκῶς ὥστε τὴν περὶ αὐτὴν μειῶσαι φαντασίαν. καλῶς δὲ καὶ τὸ καταργουμένην εἰς αὔξησιν τοῦ πράγματος, ἀντὶ τοῦ καὶ ταῦτα καταργουμένην. καλῶς δὲ καὶ τὸ ἔσται, ἐπειδὴ ἀπὸ τῶν μελλόντων πιστοῦται τῶν κατὰ τὸν Χριστὸν τὸ μέγεθος. Εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον διὰ δόξης, πολλῶ μᾶλλον τὸ μένον ἐν δόξει. καλῶς ἐπὶ μὲν ἐκείνου εἶπεν διὰ δόξης, ἐπειδὴ πρὸς τῶ μηδένα ἕτερον μετασχεῖν τῶν ὁμοίων, καὶ 198 αὐτὸς Μωϋσῆς πρὸς ὀλίγον τοιοῦτος ἐγένετο· ἐνταῦθα δὲ τὸ ἐν δόξει, ἅτε δὴ αὐτοῦ τε τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν κοινωνούντων τῆς δόξης αἰεὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐσομένων. 2 Kor 3,17 Εἰ τὸν κύριον πνεῦμα εἰπεῖν ἠβούλετο, πνεῦμα ἂν εἶπεν ἀπλῶς, οὐ τὸ πνεῦμα μετὰ τῆς τοῦ ἄρθρου προσθήκης. ὥστε πνεῦμα ὁ θεός, εἰ καὶ τὰ μάλιστα εὐήθης τοῦτο εἰπεῖν. οὐ γὰρ ὡσπερ ἐν ἐκείνοις πρὸς τὴν Σαμαρεῖτιν διαλεγόμενος οἰομένην ἐν τόπῳ εἶναι τὸ θεῖον, ἀναγκαίως ἔφησεν αὐτὸ πνεῦμα εἶναι ἀσώματον, οὕτω κἀνταῦθα δεῖξαι ὅτι ἀσώματος ὁ κύριος, τῶ ἀποστόλῳ προέκειτο· φανερός γὰρ ὁ ἐν τούτοις σκοπὸς αὐτοῦ. ἐπειδὴ δὲ οὐ πνεῦμα εἶπεν ἀλλὰ τὸ πνεῦμα μετὰ τοῦ ἄρθρου, δηλονότι μὴ τὸν κύριον πνεῦμα λέγει ἀλλὰ τὸ πνεῦμα κύριον. οὐδὲ γὰρ ἔχοι ἂν τις διὰ πάσης δεῖξαι τῆς καινῆς διαθήκης τῇ τοῦ πνεύματος φωνῇ τὸν πατέρα ἢ τὸν υἱὸν που σημαίνόμενον, ἐπεὶ καὶ ὅταν λέγη πνεῦμα ὁ θεός, οὐ τῇ τοῦ πνεύματος αὐτὸν σημαίνει προσηγορίᾳ, ἀλλὰ θεὸν μὲν ὀνομάζει· πνεῦμα δὲ εἶναί φησιν οὐκ ἐπὶ σημασίᾳ τῇ κατὰ τὴν ὀνομασίαν αὐτὸ τεθεικῶς, ὡς τὸ θεός

καὶ κύριος καὶ πατήρ καὶ υἱὸς καὶ ὅσα τοιαῦτα ἐπὶ τῆς θείας κεῖται γραφῆς, ἀλλ' εἰς διδασκαλίαν τοῦ μὴ περιγραφτὸν ἐν τόπῳ εἶναι.

2 Κορ 4,7 Τὸ ἵνα οὐκ ἐπ' αἰτίας λέγεται, ἀλλὰ συνήθως τὸ ἐπόμενον. 2 Κορ 4,14 Καλῶς τὸ εἰδότες, ὡς ὅτι δὴ ὁμολογουμένης παρ' αὐτοῖς τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως, ἢ πάντως εἶπετο τὰ ὅμοια καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν πιστεύειν αὐτούς. συνῆψε δὲ καὶ σὺν ὑμῖν, ὡς ἂν μὴ νομισθῆ ἴδιον αὐτοῦ μόνου εἶναι τὸ πρᾶγμα λέγειν.

2 Κορ 5,9 Τὸ φιλοτιμούμεθα τέθεικεν πολλὴν ἐμφαίνων σπουδὴν ἣν περὶ τοῦτο ἐπιδείκνυσθαι ἡμᾶς βούλεται. 2 Κορ 5,11 Ἀπὸ τοῦ εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ κυρίου καθαπτόμενος αὐτῶν παρενέθηκεν, λοιπὸν δὲ τὰ ἀκόλουθα τοῖς προκειμένοις 199 ἀποδέδωκεν· καὶ γὰρ συνεχόμεθα, φησὶν, ὑπὸ τῆς περὶ τὸν Χριστὸν ἀγάπης εἰς τὸ πάντα πράττειν κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῶ.

2 Κορ 6,6 Ἴνα εἴπῃ· καὶ περὶ τοὺς ἀγνώστους καὶ περὶ τοὺς γνωρίμους σπουδάζοντες εἶναι μακρόθυμοι· ἀγνόητι γὰρ, οὐκ ἀγνεῖα ἀλλ' ἀγνοία φησὶν.

2 Κορ 7,8 Προάγομαι, φησὶ, περὶ πάντων γράφειν καὶ ὧν οὐδένα ποιῶμαι λόγον, εἰς μεῖζονα διάθεσιν ὑμᾶς τῇ βαρύτητι τῶν ῥημάτων ἐξελκόμενος.

2 Κορ 8,23 Τὸ δὲ εἶτε καὶ εἶτε ἐνταῦθα οὐ κατ' ἀκρίβειαν διαιρέσεώς τινος ἔνεκεν τέθεικεν ἀλλὰ συνήθως, ἀδιαφορίαν πολλὴν ἐπὶ τῆς φράσεως ἐνδεικνύμενος.

2 Κορ 10,3–4 Σάρκα πᾶν τὸ πρόσκαιρον λέγει καὶ εὐδιάλυτον. ἐπειδὴ τοίνυν τῆς κατὰ νόμον ἀγωγῆς τὰ προστάγματα θνητοῖς ἀρμόζειν δύναται μόνον κατὰ τὸν παρόντα βίον ἐπὶ γὰρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος ὅτε πάντες ἄφθαρτοὶ τε καὶ ἀθάνατοι μέλλομεν εἶναι, οὐδεμία τούτων φυλακὴ τῶν νομίμων παρεῖσθυσιν ἔχει κατὰ σάρκα λέγει περιπατεῖν τὸ κατὰ νόμον ζῆν. καὶ πάλιν φησὶν· εἰ γὰρ καὶ θνητοὶ ἔτι τυγχάνομεν, ἀλλ' οὐ θνητὴν στρατιὰν στρατευόμεθα. 2 Κορ 10,5–6 Ἐντὶ τοῦ ἐπὶ τῷ πληρωθῆναι ὑμῶν τὴν ὑπακοήν· βούλεται γὰρ εἰπεῖν ὅτι καὶ τοὺς ἀπειθεῖς εἶτε τῶν ἀλλοτρίων εἶτε καὶ τῶν οἰκείων τιμωρούμεθα ταῖς τοῦ πνεύματος ἐνεργείαις, ἐπὶ τῷ διὰ πάντων ὑμῶν τῶν πιστευόντων τὴν ὀφειλομένην τῷ Χριστῷ πληροῦσθαι ὑπακοήν.

2 Κορ 11,29 Ἀσθενοῦντας μὲν λέγει τοὺς ἀμαρτάνοντας, οἷον εἰπεῖν ὡς τὸν παρὰ Κορινθίους ἡμαρτηκότα· σκανδαλιζομένους δὲ τοὺς ἐν αὐτῷ τῷ τῆς εὐσεβείας παρατρεπομένους λόγῳ. 0

2 Κορ 12, 1–4 Ἐπειδὴ τοῦ θεοῦ δείκνυται τὰ γενόμενα, φησὶν· ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου καυχῆσομαι. εἰ δὲ ὑπὲρ ἑμαυτοῦ καυχᾶσθαι ἀναγκαζοίμην, τὰς ἀσθενείας προβαλοῦμαι μόνον. τὸ δὲ ἤκουσεν ὡς ἀπὸ τῆς ἀποκαλύψεως εἶπεν, ὡς ἂν δίκην ἀκοῆς τὴν γνῶσιν αὐτῶν δεξάμενος, οἷον ἔστι τὸ τοῦ προφήτου· τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; ἀκοὴν λέγοντος τὴν ἀποκάλυψιν δι' ἧς ὡσπερ διὰ τινος ἀκοῆς τῶν προσηκόντων τὴν γνῶσιν ἐλάμβανεν. τὰ δὲ ῥήματα πράγματα εἶναί φησιν· ἔωρακένας γὰρ αὐτὸν τοῦ παραδείσου τὸ κάλλος εἰκόσ, καὶ τὰς ἐν ἐκείνῳ τῶν ἁγίων χορείας καὶ τὴν παναρμόνιον τῆς ὑμνωδίας φωνήν.

2 Κορ 13,11 Ταῦτα οὐχ ὡς συμβουλεύων ἀλλ' ἐπευχόμενος αὐτοῖς φησιν, ἀντὶ τοῦ εἶη ὑμᾶς χαίρειν , προκόπτειν καὶ τὰ ἐξῆς.